

[Jens Chr. Christensen.]

over prisen på foderkorn, i længden vil få uheldige virkninger. Allerede i indeværende år overstiger avlen af rug i væsentlig grad det, vi selv med 100 pct. iblanding kan anvende i vort hjemlige forbrug, og da værdien af rug som foder ligger betydelig under værdien af byg, er det indlysende, at for samfundet som helhed vil det være ønskeligt med en ændring i kornlovens priser. Vi foreslår, at den bestemmelse, hvorefter basisprisen på foderkorn skal nedsættes, når flæskeprisen går ned, bortfalder — det er ændringsforslag nr. 3 til kornordningslovforslaget — idet denne bestemmelse først og fremmest begunstiger svinefabrikkerne.

En lav kornpris er den sikre vej til et forarmet landbrugserhverv. Vort ændringsforslag nr. 1 går derfor ud på, at vi foruden at beholde den nugældende pris på rug og hvede, henholdsvis 47 og 49 kr. pr. 100 kg, forhøjer basisprisen på foderkorn med 6 kr. pr. 100 kg over hele linjen. Vi erkender, at en sådan forhøjelse fordyrer kornet for dem, der skal købe det, såvel som den forhøjer prisen for dem, der skal sælge, men vi tror, det er helt nødvendigt, at vi gennem en forhøjelse af kornprisen forsøger en regulering af flæskeprisen. Sidste svine-tælling her i landet viste en forhøjelse af drægtige søer på ca. 70 000 stk. i forhold til tællingen på samme tid sidste år. Sådanne tal taler deres alvorlige sprog til os om at være på vagt, og hvis ikke vi griber regulerende ind under en eller anden form, så ved vi, at baconmarkedet vil bryde sammen, og så ved vi, hvad følgerne bliver.

De penge, som afgifterne indbringer, skal naturligvis, som efter den nugældende lov, uddeles til de mindre landbrug. Ved en sådan ændring i kornloven vil vi sætte en stærk bremse på de store svinefabrikker, der i stort tal er ved at skyde op nu, akkurat som i tredivernes krisear. Også skal det nævnes, at alting tyder på, at Danmark i løbet af 1 år eller 2 bliver medlem af det europæiske fællesmarked. Inden for det europæiske marked opererer man med en kornpris, der er 50 pct. højere end den, Danmark har nu. Det vil derfor efter venstres mening være klogt allerede nu at gennemføre en højere kornpris, så at over-

gangen til sin tid ikke bliver slet så voldsom.

Vi erkender, at med disse ændringsforslag løser vi ikke de økonomiske problemer for vore mindste landbrug. Derfor stiller vi også til bemyndigelseslovforslaget ændringsforslag om, at landbrugsministeren af statskassen i de to finansår 1961-62 og 1962-63 årlig kan yde et udligningsbidrag på 600 kr. til hver af disse små landbrugsejendomme; størrelsen af disse landejendomme har vi sat til: dem, som ved den 11. almindelige vurdering var ansat til en grundværdi af ikke over 15 000 kr.

Samtidig henstiller vi til landbrugsministeren, at han i folketingsåret 1961-62 fremsætter forslag til en begyndende afvikling af den på de mindste landbrug hvilende landbrugsforpligtelse. Der kan jeg i øvrigt henvise til de udtalelser, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling. Jeg skal kun tilføje, at en sådan forpligtelse er en særbyrde, som intet andet erhverv her i landet er belemret med.

Det er jo rigtigt, at vi har drøftet disse ændringsforslag i udvalget, og at det ærede medlem hr. Carl Petersen fandt en hel del sympati for dem, men det ærede medlem ville have denne lovgivning begrænset sådan, at hvis landbrugets forrentningsprocent kom op over 5, skulle foranstaltningerne bortfalde. Vi har i udvalget spurgt det ærede medlem, om man så også hvis forrentningsprocenten var under 5, var villig til fra regeringens side at forbedre foranstaltningerne, så at der kunne blive dækning også for det beløb, der kom til at mangle. Men her slap den gode vilje op hos det ærede medlem, og derfor mener vi fra vor side, at det også må være rigtigt at opretholde de foreslåede bestemmelser i en 2 års periode som den, regeringens forslag bygger på.

Med de ændringsforslag, jeg her har gjort rede for, mener venstre, at der er lagt op til en konstruktiv landbrugspolitik, en politik, der vil give landbruget en noget større indtjening end regeringens forslag, samtidig med, at det beløb, der skal stilles til rådighed af statskassen, vil være betydelig mindre end efter regeringens forslag. Dertil kommer, at det er en politik, der i vid udstrækning vil sidestille landbruget med